

Dům se sympatickým posláním

Nedaleko Olomouce vyrostl přes zimu rozsáhlý dřevěný objekt, který však z leteckého pohledu v krajině ani nepostřehnete - jeho střecha je totiž pokračováním travnatého terénu, v údolí řeky Moravy se zvedá jen jako mírný kopec s vyhlídkou do okolí. Jeho autoři - ateliér Projektíl architekti - za něj dostali hlavní cenu Grand Prix architektů 2007.

Většina z nás ještě vyrostla v době, kdy se přehřívání bytů neřešilo regulováním tepla, ale mohutným větráním; stát dotoval energie, a tak nikomu nevadilo topit "pánubohu do oken". S takovou výchovou pak varování ekologů nebereme příliš vážně, energetická krize se nás dotýká jen v okamžicích, kdy se opět zvedne cena plynu nebo elektřiny. Ekologické myšlení si musí osvojit především mladá generace, aby o osudu Země jednou mohla rozhodovat zodpovědně, a k tomu se musí připravovat od nejútlejšího dětství. V Olomouci k tomuto účelu vybudovali celý areál ekologických aktivit, který má veřejnost - a především školní děti - seznamovat se všemi procesy v přírodě, učit je, jakou úlohu by v nich měl sehrát člověk.

Nové Centrum ekologických aktivit města Olomouce ve Sluňákově leží při vstupu do chráněné krajinné oblasti Litovelské Pomoraví, otevírá turistickou trasu s mnoha zastaveními a vyhlídkami, kde děti mohou přírodu volně pozorovat. V budově centra se budou konat přednášky a semináře, jednodenní i týdenní kurzy, ubytování pro čtyřicet osob umožňuje také "školu v přírodě" pro celou třídu.

Stavba jako učebnice

Bylo samozřejmým požadavkem magistrátu města, který centrum vystavěl, aby i samotná výuková budova ukazovala, jak se ekologické myšlení promítá do stavitelství. Autoři stavby - Roman Brychta, Adam Halíř, Ondřej Hofmeister a Petr Lešek - nejenom splnili zadání nízkoenergetického objektu, ale do návrhu vnesli ještě vlastní postoj, ohleduplnost k životnímu prostředí. Dům se přirozeně začleňuje do svého okolí jako terénní vlna, prosklenými stěnami obrácenými k jihu využívá sluneční paprsky k přitápění, před nepříznivou severní stranou se naopak chrání navršeným valem zeminy, který přechází i na střechu, aby tu vytvořil novou plochu pro zeleň a stal se součástí okolní přírody, kopcem s vycházkovou stezkou a vyhlídkou na celý areál.

Materiály na stavbu byly vybírány ze snadno obnovitelných přírodních zdrojů nebo s ohledem na nízkou spotřebu energie při výrobě. Konstrukce je vlastně téměř celá dřevěná (z lepených smrkových rámců), jen základy a severní stěna se střechou pod zemním valem jsou postaveny ze železobetonu (beton akumuluje - to znamená zadržuje - získané

teplo). Dělicí vnitřní stěna mezi hlavními obyvatelnými a vedlejšími prostory je postavena z nepálených cihel, které nejenom šetří energii při své výrobě, ale navíc velmi příznivě ovlivňují vzduch v interiéru, pomáhají udržovat jeho správnou vlhkost. Na osluněné fasádě se objevuje dřevo a sklo, zářezy se vstupy v severním valu jsou pojednány z betonu a kamene. V interiéru se uplatňuje především dřevo: na sloupech a obkladech některých stěn nebo stropů; na podlahách jsou dřevěné palubky, jen ve vlhkých provozech cementové stěrky. Všechny materiály si ponechávají svůj přirozený vzhled a strukturu, a jsou tak přehlednou učebnicí o použitých stavebních materiálech.

Výchova příkladem

Stavba stojí v záplavovém území, proto je vyzdvížena nad úroveň svého okolí. Nově vytvořená plocha přímo před jižní fasádou slouží jako obyvatelná zahrada. Budova je plošně rozsáhlá (celková plocha domu je 1586 m²), ale její půdorysný tvar do oblouku obtáčí zahradu a všechny učebny nebo pokoje se k sobě přibližují, uzavřený prostor se zdá menší a útulnější. Podél oblé prosklené stěny jsou uvnitř seřazeny všechny místnosti, které potřebují přirozené denní světlo, slunce je při svém putování oblohou postupně všechny osvětluje a prohřívá. Před nimi je představený zastřešený venkovní prostor, ochoz s průhlednými roletami, které se v horkých dnech stáhnou, a skleněná fasáda se nepřehřívá. Na opačnou stranu oblouku, schovanou v zemním valu, autoři umístili obslužné místnosti (kuchyň, sklady, hygienické a technické zázemí).

Objekt se od západu k východu mírně zvedá, vyšší úsek je dvoupodlažní. Přízemní část je určena pro veřejnost (přednáškový sál, učebny, jídelna), dvoupodlažní pro ubytování a byt správce.

Budova využívá moderní technologie pro velmi úsporný provoz při vytápění, ohřevu vody a chlazení místností v létě. Při jejich návrhu architekti spolupracovali s profesorem Tywoniakem, naším předním odborníkem v oblasti nízkoenergetického stavění. Kotelna na dřevěné pelety pomáhají dům vytápět také solární kolektory, které ohřívají veškerou vodu na mytí. Protože největší množství tepla v dobře izolovaném domě se ztrácí větráním, ale čerstvý vzduch je pro život nezbytný, budova v zimě nevětrá okny. Pro systém větrání a teplovzdušného vytápění využívá rekuperační jednotky (v nich se teplo znehodnoceného vzduchu předává čerstvému, a ten se nemusí znovu úplně ohřívát). Nasávaný čerstvý vzduch navíc prochází nejprve přes zemní kolektory umístěné ve valu, kde je téměř stálá teplota. V zimě se tak vzduch už předem ohřívá, v létě naopak chladí. Šetrný přístup k přírodě vyjadřuje také hospodaření s vodou - jako užitková se využívá zachycená dešťová voda.

Centrum ekologických aktivit tedy vychovává mladou generaci nejenom programem a přednáškami, ale i vlastním příkladem. Není žádnou pokusnou stavbou, všechna zařízení se dnes už běžně používají, přináší spíše nový pohled na používání některých materiálů (dřevo na podlaze v učebnách se možná nelíbí uklízečce, navozuje však velmi příjemnou domácí atmosféru; tradiční nepálené cihly byly na dlouhou dobu téměř zapomenuty). Objekt mohl vzniknout díky odvaze magistrátu přijmout takové nezvyklé pojetí, a také díky úsilí celého týmu lidí z projekce i stavební firmy, kteří pochopili, že se jedná o výjimečnou stavbu. Stala se ukázkou, jak je možné stavět i velké domy s úsporným provozem a využívat přitom i jiné zdroje energie než ty, co jich má naše planeta stále méně...

*Snímky Andrea Lhotáková: **Centrum ekologických aktivit** vyrostlo přes zimu jako "nový kopec" v údolí řeky Moravy. **Ke sluníčku** se obrací oblouková dřevěná fasáda s velkými okny; skleníkový efekt pomáhá dům přitápět. **Ochoz před okny slouží jako lodžie**, střecha v létě chrání okna před přehříváním. **Dřevo a nepálené cihly** jsou v celém interiéru nejvýraznějšími materiály.*